

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(91) 270 def.
Brussel, 19 juli 1991

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN DE RAAD OVER DE SITUATIE TEN AANZIEN
VAN KLASSIEKE VARKENSPEST, OP GROND VAN ARTIKEL 4 TER, LID 2,
VAN RICHTLIJN 64/432/EEG VAN 26 JUNI 1964 INZAKE VETERINAIR-
RECHTELIJKE VRAAGSTUKKEN OP HET GEBIED VAN HET INTRACOMMUNAUTAIRE
HANDELSVERKEER IN RUNDEREN EN VARKENS

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 80/217/EEG tot vaststelling van
gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding
van klassieke varkenspest

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 80/1095/EEG en van Beschikking 80/1096/EEG
ten aanzien van bepaalde maatregelen in verband
met klassieke varkenspest

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/461/EEG en 80/215/EEG
ten aanzien van bepaalde maatregelen in verband met klassieke varkenspest

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken
en veterinairrechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en
varkens en van vers vlees en vleesprodukten uit derde landen

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

In 1980 heeft de Raad bij beschikking 80/1096/EEG financiële maatregelen van de Gemeenschap vastgesteld voor de uitroeiing van klassieke varkenspest. De maatregelen hielden verband met de maatregelen die dienden te worden toegepast in het kader van een programma voor versnelde uitroeiing van de ziekte, dat ten doel had het grondgebied van de Gemeenschap vrij van klassieke varkenspest te maken en te houden zonder gebruik te maken van systematische vaccinatie. De actie had een looptijd van vijf jaar. Lid-Staten die niet officieel vrij van varkenspest waren, dienden een uitroeiingsprogramma op te stellen en in te dienen dat, op bepaalde voorwaarden, op regionale basis kon worden uitgevoerd. De Gemeenschap verleende financiële bijstand voor de aan eigenaars uitgekeerde vergoedingen voor het slachten en destrueren van dieren, voor noodvaccinaties, voor systematische vaccinaties gedurende ten hoogste twee jaar en voor serologische tests.

De oorspronkelijke voor uitroeiing van de ziekte vastgestelde termijn van vijf jaar werd later op zes jaar gebracht en in 1987 werd voorzien in de mogelijkheid om gedurende vier jaar aanvullende maatregelen uit te voeren, zodat de totale termijn voor uitvoering van het uitroeiingsprogramma op tien jaar werd gebracht.

In de periode waarin deze uitroeiingsprogramma's ten uitvoer werden gelegd, deed zich in België een epizoötie van klassieke varkenspest voor. Vervolgens brak de ziekte ook uit in Nederland en in bepaalde delen van Duitsland. Het grootste aantal uitbraken dat zich in de Gemeenschap in de loop van de uitvoering van de programma's voor versnelde uitroeiing heeft voorgedaan, werd geconstateerd in 1984, met een totaal van 1.272 uitbraken. Sedertdien is de situatie geleidelijk verbeterd, behalve in 1990 toen zich in België een nieuwe epizoötie voordeed. Het gevoerde beleid - niet-vaccinatie en stamping-out - heeft onmiskenbaar succes gehad, aangezien in acht van de twaalf Lid-Staten momenteel wordt voldaan aan de eisen om als officieel vrij van varkenspest te worden erkend en aangezien in vier Lid-Staten grote delen van het grondgebied aan de eisen voldoen om als officieel vrij van varkenspest te worden erkend. Het uiteindelijke doel, namelijk het virus van klassieke varkenspest volledig uit de Gemeenschap bannen, is momenteel in zicht, maar ten gevolge van onlangs gemelde ziektegevallen bij Europese wilde varkens in twee gebieden (Hessen, Duitsland, en Toscane, Italië) is het bereiken van dat doel toch weer uitgesteld.

De ervaring die is opgedaan bij de uitvoering van de uitroeiingsprogramma's en de voltooiing van de interne markt rechtvaardigen een wijziging van de bestaande procedures en een amendering van de bestaande wetgeving met betrekking tot de uitroeiing van de ziekte en het handelsverkeer in levende varkens, vers varkensvlees en varkensvleesprodukten.

In bijgevoegd rapport wordt een overzicht gegeven van de ziektesituatie, de voorschriften voor het handelsverkeer en de maatregelen die sedert 1980 in het kader van de uitroeiing van klassieke varkenspest zijn toegepast; voorts bevat het ook voorstellen voor een aanpassing van de wetgeving met name van Beschikking 80/1096/EEG van de Raad en van de Richtlijnen 80/217/EEG, 80/1095/EEG, 64/432/EEG, 72/461/EEG, 80/215/EEG en 72/462/EEG van de Raad.

Ten slotte is het de bedoeling om bij beschikking van de Commissie klassieke varkenspest toe te voegen aan de lijst van ziekten die is opgenomen in artikel 3, lid 1, van Beschikking 90/424/EEG van de Raad betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied.

**Verslag van de Commissie aan de Raad over de situatie ten aanzien van
klassieke varkenspest, op grond van artikel 4 ter, lid 2, van
Richtlijn 64/432/EEG van 26 juni 1964 inzake veterinaire rechtelijke
vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer
in runderen en varkens**

INLEIDING

Sinds de oprichting van de Gemeenschap is de aanwezigheid van dierziekten een belangrijke hinderpaal geweest voor de totstandkoming van een gemeenschappelijke markt met een vrij handelsverkeer van vee, vlees en produkten van dierlijke oorsprong. Het feit dat de gezondheidsnormen van de Lid-Staten, hun methoden voor de bestrijding van dierziekten en de op de bedrijven toegepaste preventieve maatregelen verschillen, vormt een belemmering voor de afzet van deze produkten. Het is onredelijk om van een Lid-Staat met een hoog gezondheidspeil te verlangen dat hij op zijn grondgebied vee of dierlijke produkten toelaat die, als niet kan worden gegarandeerd dat ze volkomen veilig zijn, opnieuw ziekten kunnen binnenbrengen die slechts met veel moeite en ten koste van zware financiële inspanningen zijn uitgeroeid.

Klassieke varkenspest wordt beschouwd als een van de voor de varkenshouderij economisch opzicht belangrijkste ziekten. Deze ziekte leidt tot grote sterfte en veroorzaakt bovendien spontane abortus, vertragingen in de groei, enz. Bij de eerste uitbreiding van de Gemeenschap werd met de betekenis van deze ziekte rekening gehouden. Toen werd namelijk wegens de uitzonderlijke omstandigheden in de nieuwe Lid-Staten, machtiging verleend om in deze landen de nationale regelgeving ten aanzien van de invoer en met name het verbod op invoer uit landen waar klassieke varkenspest voorkwam en waar werd gevaccineerd, te handhaven.

Om deze handelsbelemmeringen op te heffen heeft de Commissie in 1980 besloten klassieke varkenspest op het gehele grondgebied van de Gemeenschap uit te roeien door besmette dieren te slachten en systematische inenting ter voorkoming van de ziekte geleidelijk af te schaffen. Deze gemeenschappelijke strategie was de enige manier om het handelsverkeer vrij te maken en een echte interne markt tot stand te brengen die anders een netwerk had kunnen vormen waarlangs deze epidemische ziekte zich had kunnen verspreiden.

I. UITROEING VAN DE ZIEKTE

1. Uitroelingsprogramma's in de Lid-Staten

Begin 1980 werd een begin gemaakt met de tenuitvoerlegging van programma's om de klassieke varkenspest uit te roeien in alle Lid-Staten waar de ziekte toen nog voorkwam. Nadien werden soortgelijke programma's uitgevoerd voor Griekenland, Portugal en Spanje, toen deze landen tot de Gemeenschap waren toegetreden.

Het einddoel van elk programma was voor de betrokken Lid-Staat de status van "officieel vrij van varkenspest" te bereiken, waarvoor aan de volgende eisen moest worden voldaan :

- in de voorbije twaalf maanden mocht nergens varkenspest zijn ontdekt,
- inenting tegen varkenspest moest sinds ten minste twaalf maanden verboden zijn,
- in de varkenshouderijen mochten geen varkens aanwezig zijn die in de voorbije twaalf maanden tegen varkenspest waren ingeënt.

De maatregelen van de Gemeenschap om de uitroeiing van de ziekte financieel te ondersteunen (Beschikking 80/1096/EEG van de Raad) voorzien onder meer in de betaling van de kosten van :

- een vergoeding voor de geslachte en gedestrueerde dieren,
- inenting (noodinentingen en preventieve inenting gedurende een beperkte periode en alleen in het kader van een uitroeiingsplan)
- laboratoriumtests voor het opsporen van de ziekte.

De door de individuele Lid-Staten toegepaste maatregelen om klassieke varkenspest uit te roeien beantwoordden alle aan de voorschriften van de Richtlijnen 80/217/EEG, 80/1095/EEG en 80/1096/EEG, maar er waren verschillen wat betreft

- de periode tijdens welke preventieve inenting werd toegestaan,
- de mate van prioriteit die op regionaal niveau aan de uitroeiing van klassieke varkenspest werd gegeven.

In tabel 1 zijn nadere gegevens vermeld over de tenuitvoerlegging van de nationale uitroeiingsplannen.

2. Inenting

In het verleden zijn twee strategieën gevolgd om de klassieke varkenspest te bestrijden.

De eerste strategie was gebaseerd op systematische en grootschalige inenting voor onbepaalde tijd; er waren uiteenlopende inentingsprogramma's en de inenting voorkwam normaal, indien ze volgens de regels werd uitgevoerd, acute en subacute uitbraken van de ziekte. De varkenshouders wisten dat ze met de ziekte konden leven zonder fatale gevolgen voor hun bedrijf. De ziekte was onder controle, maar niet de besmetting die er de oorzaak van was.

De tweede strategie was gebaseerd op uitroeiing van de ziekte en de besmetting zonder inenting. Alle besmette varkens moesten geslacht worden en contacten die deze dieren hadden gehad, opgespoord. Een belangrijk middel om deze contacten na te trekken, is het serologisch onderzoek van bloedmonsters op antilichamen tegen het klassieke varkenspestvirus.

Systematische inenting is verantwoord wanneer de ziekte endemisch is, omdat inenting de onmiddellijke verliezen vermindert. Dergelijke situaties hebben zich in de Lid-Staten voorgedaan in de jaren zestig (meer dan 6.000 uitbraken in 1961) en zeventig (meer dan 5.000 uitbraken in 1972).

Tabel 1 : Tenultvoerlegging van programma's voor de uitroeiing van klassieke varkenspest

LID-STAAT	BEGIN PROGRAMMA	STOPZETTING INENTING	ERKENNING ALS O.V.V. (2)	AANTAL ALS O.V.V. ERKENDE GEBIEDEN
België	1/1/1982	1/4/1988	-	8/9 (3)
Denemarken	-	-	1981	-
Duitsland	1/1/1982	1/1/1989	-	26/30 (4)
Griekenland	1/1/1983	1/1/1988	1990	-
Spanje	-	1/7/1988	1989	-
Frankrijk	1/6/1982	30/4/1983	-	94/96 (5)
Ierland	-	-	1981	-
Italië	1/3/1983	1/1/1990 (1)	-	0/95 (6)
Luxemburg	-	-	1981	-
Nederland	1/3/1982	15/7/1986	1989	-
Portugal	1/7/1987	1/7/1989	1991	-
Verenigd Koninkrijk	-	-	1981	-

(1) Behalve op Sardinië.

(2) O.V.V. = officieel vrij van varkenspest.

(3) Aantal als O.V.V. erkende gebieden / totaal aantal gebieden.

(4) Gebieden in Duitsland die sedert 1982 aan het uitroeiingsprogramma hebben deelgenomen.

De gebieden die bij Beschikking 90/483/EEG van de Commissie in het programma waren opgenomen zijn als officieel vrij van varkenspest erkend bij Beschikking 90/678/EEG van de Raad.

(5) Alle gebieden (94) op het vasteland zijn O.V.V.

(6) In totaal zijn 87 gebieden als vrij van varkenspest erkend.

Indien evenwel slechts sporadisch of zelden uitbraken van klassieke varkenspest voorkomen, brengt inenting overbodige extrakosten met zich.

Gelijktijdige toepassing van beide strategieën schept grote problemen voor het vervoer van dieren (de handel), en voor het opsporen van de contacten van dieren die zijn verplaatst uit of naar zieke beslagen (epidemiologisch onderzoek).

De conclusie van een door de Commissie gefinancierde studie over de epidemiologische en economische aspecten van de uitroeiing van varkenspest in de Gemeenschap, die in het midden van de zeventiger jaren⁽¹⁾ is uitgevoerd, is dat niet-inenting de voorkeur verdient. In 1985 is dan ook besloten de inenting stop te zetten.

Een aantal derde landen zoals Australië, Canada, de Scandinavische landen, Nieuw-Zeeland en de VS voeren reeds een aantal jaren met succes een niet-inentingsbeleid. Nadat de inenting werd verboden, is ze er nooit meer toegepast. Tegelijk met het gebruik van vaccin werd de invoer van varkens, vers varkensvlees en onbehandelde produkten uit landen waar wel wordt ingeënt verboden. In het kader van de totstandbrenging van de eengemaakte markt is het zowel voor de handel tussen de Lid-Staten onderling als voor de handel met derde landen belangrijk dat het niet-inentingsbeleid wordt voortgezet.

3. Situatie in de Lid-Staten

In de jaren tachtig hebben zich in tien van de twaalf Lid-Staten uitbraken van klassieke varkenspest voorgedaan (zie bijlage I). In de periode 1980-1989 zijn in totaal 3.745 uitbraken geconstateerd, tegenover 13.553 in de periode 1970-1979. In twee Lid-Staten, België en Duitsland, hebben zich in de jaren tachtig elk jaar uitbraken voorgedaan, terwijl er in twee andere Lid-Staten, Denemarken en Ierland, geen uitbraken waren.

(1) Studies betreffende de epidemiologische en economische aspecten van de uitroeiing van varkenspest, Commissie van de Europese Gemeenschappen, 1977.

De relatief talrijke uitbraken in Duitsland in 1989 en 1990 zijn grotendeels toe te schrijven aan het optreden van klassieke varkenspest bij everzwijnen; elk afgeschoten of dood gevonden everzwijn dat met klassieke varkenspest is besmet, wordt geteld als een uitbraak. In bijlage 2 zijn de gegevens opgenomen betreffende het aantal geconstateerde uitbraken van de ziekte bij tamme en bij wilde varkens in 1990.

Bij een onderzoek naar de infectiebronnen van de uitbraken in 1990 is gebleken dat de voornaamste bronnen waren : fomites en contacten met naburige beslagen (bijlage 3).

De voornaamste methode voor het diagnostiseren van de uitbraken in de Lid-Staten was het aantonen van het virale antigeen door directe immunofluorescentie (bijlage 4).

4. Financiële consequenties

De Gemeenschap verleent financiële steun aan de Lid-Staten vanaf de dag waarop de uitroeiingsprogramma's ten uitvoer worden gelegd. Overeenkomstig Beschikking 80/1096/EEG van de Raad bedroeg deze steun :

- ten hoogste 50% van de door de Lid-Staten gemaakte kosten voor de schadeloosstelling van de varkenshouders voor het slachten en destrueren van dieren,
- ten hoogste 0,125 ecu per dier voor noodinenting of preventieve inenting in het kader van een programma,
- ten hoogste 1 ecu per monster dat in een laboratorium wordt onderzocht in het kader van opsporingstests.

Sedert het begin van de uitroeiingsprogramma's heeft de Gemeenschap de volgende bedragen aan financiële steun besteed :

Jaar van de controle- maatregelen	Door de Gemeenschap betaalde financiële steun (vergoeding)	
1982	4,6 miljoen ecu	6,07%
1983	14,4 miljoen ecu	19,12%
1984	26,4 miljoen ecu	34,95%
1985	13,7 miljoen ecu	18,16%
1986	6,5 miljoen ecu	8,61%
1987	4,1 miljoen ecu	5,40%
1988	1,9 miljoen ecu	2,62%
1989	3,8 miljoen ecu	5,05%
1990 *		
TOTAAL	75,5 miljoen ecu	100,00%

* Vergoedingsaanvragen in mei 1991 nog niet ontvangen.

5. Opgedane ervaring – maatregelen voor de toekomst

Uitbreken van klassieke varkenspest die worden veroorzaakt door zeer virulente virusstammen worden normaal gemakkelijk herkend omdat de ziekte in die gevallen wordt gekenmerkt door een stijging van de lichaamstemperatuur, depressie, verminderde eetlust, purulente conjunctivitis, slingerende gang, incoördinatie, diarree en hoge sterfte. In de jaren tachtig deden zich een aantal uitbraken voor die woren veroorzaakt door zwak virulente stammen, die slechts zwakke of onduidelijke ziektesymptomen opleveren. Deze virussen verspreiden zich tamelijk langzaam in een beslag, en de infectie kan reeds geruime tijd (weken) in een beslag aanwezig zijn voordat ze wordt ontdekt. Voor de bevestiging van dergelijke infecties zijn virologische en serologische tests van het allergrootste belang.

De toepassing van snelle serologische testmethoden (ELISA-test), heeft evenwel aanleiding gegeven tot problemen waarvoor kort tevoren was overgeschakeld van inenting op niet-inenting, doordat de ontdekte antilichamen zowel konden zijn veroorzaakt door een virus als door een entstof-antigeen. Om hierover uitsluitel te krijgen, zijn aanvullende laboratoriumtests nodig, tenzij onjuiste interpretatie kan worden uitgesloten door individuele identificatie van de varkens aan de hand van inentingsregisters.

De herhaalde epizoötieën in sommige Lid-Staten zijn toe te schrijven aan de dichte varkenspopulatie in de betrokken gebieden en het ziet er naar uit dat de insleep van een zwak virulente virusstam in gebieden met een dichte varkenspopulatie grote moeilijkheden zal opleveren voor het uitroeien van de ziekte, vooral indien veel dieren worden verplaatst naar een ander beslag.

Het recente optreden van klassieke varkenspest bij Europese everzwijnen, een verschijnsel dat onlangs is geconstateerd in de regio's Hessen (Duitsland) en Toscane (Italië), geeft aan de ziektesituatie een nieuwe dimensie; hierdoor is er nu namelijk, binnen de grenzen van de Gemeenschap, een permanente besmettingshaard die niet zo snel zal verdwijnen. Hoe belangrijk de besmette everzwijnenpopulatie als infectiebron voor gedomesticeerde varkens juist is, is moeilijk te beoordelen, maar het ligt voor de hand dat aan deze factor in de toekomst bijzondere aandacht zal moeten worden besteed.

Maatregelen voor de toekomst

Globaal gezien is de Commissie van mening dat de uitroeiingsprogramma's goed zijn opgezet en in het algemeen goed worden uitgevoerd. Het lijkt echter dienstig om nu de aandacht te vestigen op bepaalde punten waarop in de toekomst, wegens de bijzondere aard van de ziekte en tegen de achtergrond van de totstandbrenging van de interne markt, speciaal zal moeten worden gelet.

1. Het niet-inentingsbeleid moet worden voortgezet. Indien noodinentingen worden uitgevoerd, moeten de levende dieren in het inentingsgebied blijven. Vlees mag uit het gebied worden afgevoerd indien het een passende warmtebehandeling heeft ondergaan.

2. Er moeten maatregelen worden vastgesteld ter bestrijding van klassieke varkenspest bij Europese everzwijnen.
3. De diagnostische methoden voor het bevestigen van klassieke varkenspest zijn de laatste jaren sterk verbeterd. Deze verbeterde methoden moeten in alle Lid-Staten kunnen en worden toegepast en ook effectief worden toegepast.
4. Alle Lid-Staten moeten rampenplannen hebben om te zorgen voor een snelle uitvoering van de maatregelen voor de bestrijding en de uitroeiing van de ziekte.
5. Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied voorziet in de verlening van financiële steun van de Gemeenschap voor de uitroeiing van klassieke varkenspest in het kader van deze beschikking; daardoor zal klassieke varkenspest financieel op dezelfde manier worden behandeld als een aantal andere economisch belangrijke ziekten die in artikel 3 van de beschikking zijn vermeld.

II. REGELING VOOR HET HANDELSVERKEER

De status "officieel vrij van varkenspest" en "vrij van varkenspest".

Met het oog op de afbraak van de handelsbelemmeringen vóór de complete uitroeiing van klassieke varkenspest in de Gemeenschap, is sedert 1980 voorzien in de mogelijkheid voor bepaalde regio's om de status "officieel vrij van varkenspest" of "vrij van varkenspest" te verwerven. De status "officieel vrij van varkenspest" kan worden verkregen indien :

- in de voorbije twaalf maanden geen gevallen van varkenspest zijn ontdekt,
- inenting tegen varkenspest sedert ten minste twaalf maanden verboden is,
- op de bedrijven geen varkens aanwezig zijn die in de voorbije twaalf maanden tegen varkenspest zijn ingeënt,

terwijl de status "vrij van varkenspest" wordt verkregen indien sedert en minste twaalf maanden geen gevallen van varkenspest zijn ontdekt.

In principe kunnen er in een Lid-Staat steeds drie verschillende soorten gebieden zijn, namelijk gebieden die "officieel vrij van varkenspest" zijn, gebieden die "vrij van varkenspest zijn" en gebieden met onbepaalde status. Wanneer in een O.V.V of in een V.V.V varkenspest uitbreekt, moet de Lid-Staat de status van het gebied onmiddellijk schorsen overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 64/432/EEG of 72/461/EEG. Afhankelijk van het verloop van de ziektesituatie kan de status dan opnieuw worden toegekend of worden ingetrokken.

In het algemeen kunnen levende dieren, vers varkensvlees en varkensvleesprodukten vrij worden vervoerd tussen de gebieden/Lid-Staten met dezelfde status. Deze regeling voor het handelsverkeer heeft globaal genomen op bevredigende wijze gefunctioneerd, maar bij bepaalde gelegenheden is toch aangevoerd dat het onvoldoende bescherming biedt aan de Lid-Staten die voor een groot aantal gebieden, maar niet voor hun hele grondgebied, de status "officieel vrij van varkenspest" hebben verkregen.

Bij regionale benadering voor de uitroeiing en de bestrijding van de ziekte zouden de maatregelen moeten worden toegepast in de zones die direct met de ziekte te maken hebben. Bij de huidige regeling wordt deze aanpak niet over de hele linie gevolgd, aangezien de status van de gebieden vóór het uitbreken van de ziekte is vastgesteld; zo kan een varkenshouderij die 100 km van een ziektehaard verwijderd ligt afzetmogelijkheden verliezen terwijl dit misschien niet het geval is voor een bedrijf dat slechts 15 km van een besmette varkenshouderij maar in een ander gebied is gelegen.

Maatregelen voor de toekomst

Het principe van de regionalisatie zou voor klassieke varkenspest evenzeer moeten worden toegepast als voor mond- en klauwzeer. Wanneer de ziekte uitbreekt zou rond deze plaats onmiddellijk een beschermings- en toezichtgebied moeten worden ingesteld. Dit zou inhouden dat onmiddellijk een verbod wordt ingesteld op het vervoer van levende varkens en vers varkensvlees uit een gebied van ten minste 300 km². Indien de epidemie uitbreiding neemt, kunnen aanvullende maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 90/425/EEG inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt.

III. VERBAND TUSSEN DE UITROEIING VAN DE ZIEKTE EN DE REGELING VOOR HET HANDELSVERKEER.

De strategie voor de uitroeiing van klassieke varkenspest is vrij goed geslaagd, aangezien acht van de twaalf Lid-Staten thans voldoen aan de voorwaarden om officieel als vrij van varkenspest te worden erkend en ook grote delen van de vier overige Lid-Staten als officieel vrij van varkenspest kunnen worden erkend. In sommige Lid-Staten hebben zich moeilijkheden voorgedaan in de periodes onmiddellijk nadat met de inenting was gestopt.

Het is niet waarschijnlijk dat klassieke varkenspest in de Gemeenschap geheel zal kunnen worden uitgeroeid vóór 1993, maar het is wel mogelijk om tot een volledig vrij verkeer van varkens en varkensvleesprodukten te komen zonder gevaar voor verspreiding van de ziekte, indien bepaalde beperkingen worden opgelegd aan bedrijven en gebieden die rechtstreeks met de ziekte worden geconfronteerd.

Daartoe zijn de volgende voorstellen opgesteld, die als bijlage aan dit verslag zijn gehecht :

- a) Ontwerp-voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 80/217/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest;
- b) Ontwerp-voorstel voor een beschikking van de Raad tot wijziging van Richtlijn 80/1095/EEG en Beschikking 80/1096/EEG ten aanzien van bepaalde maatregelen betreffende klassieke varkenspest;
- c) Ontwerp-voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/461/EEG en 80/215/EEG ten aanzien van bepaalde maatregelen betreffende klassieke varkenspest;
- d) Ontwerp-voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken en veterinaire-rechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen en varkens en vers vlees of vleesprodukten uit derde landen.

BIJLAGE 1

Aantal uitbraken van klassieke varkenspest in de Lid-Staten in de periode 1980-1990

LAND	1980	1981	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
België	7	37	102	26	9	67	80	83	2	8	113
Denemarken	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Frankrijk	19	6	8	13	17	2	20	5	15	0	4
Duitsland	18	4	19	535	1041	351	46	41	3	64	118
Griekenland	-	20	4	2	3	1	0	0	0	0	0
Spanje	40	84	24	7	1	1	0	0	0	0	0
Ierland	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Italië	0	5	34	48	13	25	28	13	12	11	15
Luxemburg	0	8	1	1	0	0	0	1	0	0	0
Nederland	0	11	65	161	176	36	1	1	0	0	2
Portugal	-	171	43	16	9	3	0	0	0	0	0
Verenigd Koninkrijk	0	0	0	0	0	0	10	1	0	0	0
TOTAAL	84	346	300	809	1271	486	185	145	32	83	252

KLASSIEKE VARKENSPEST DUITSLAND 1990

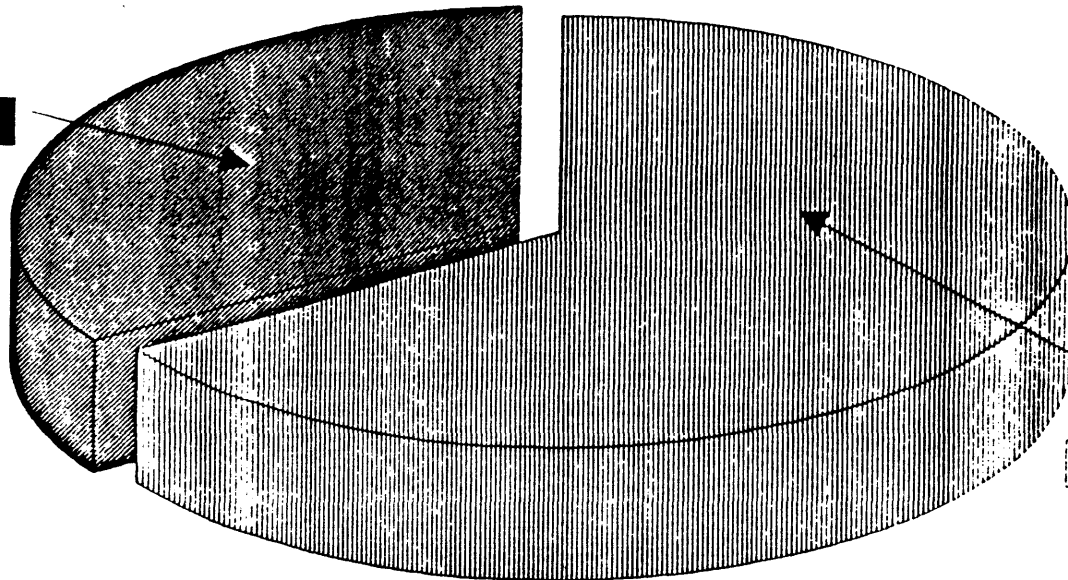
Uitbraken

EVERZWIJNEN : 72

VARKENSHOUDERIJEN : 46

TOTAAL : 118

33.90%

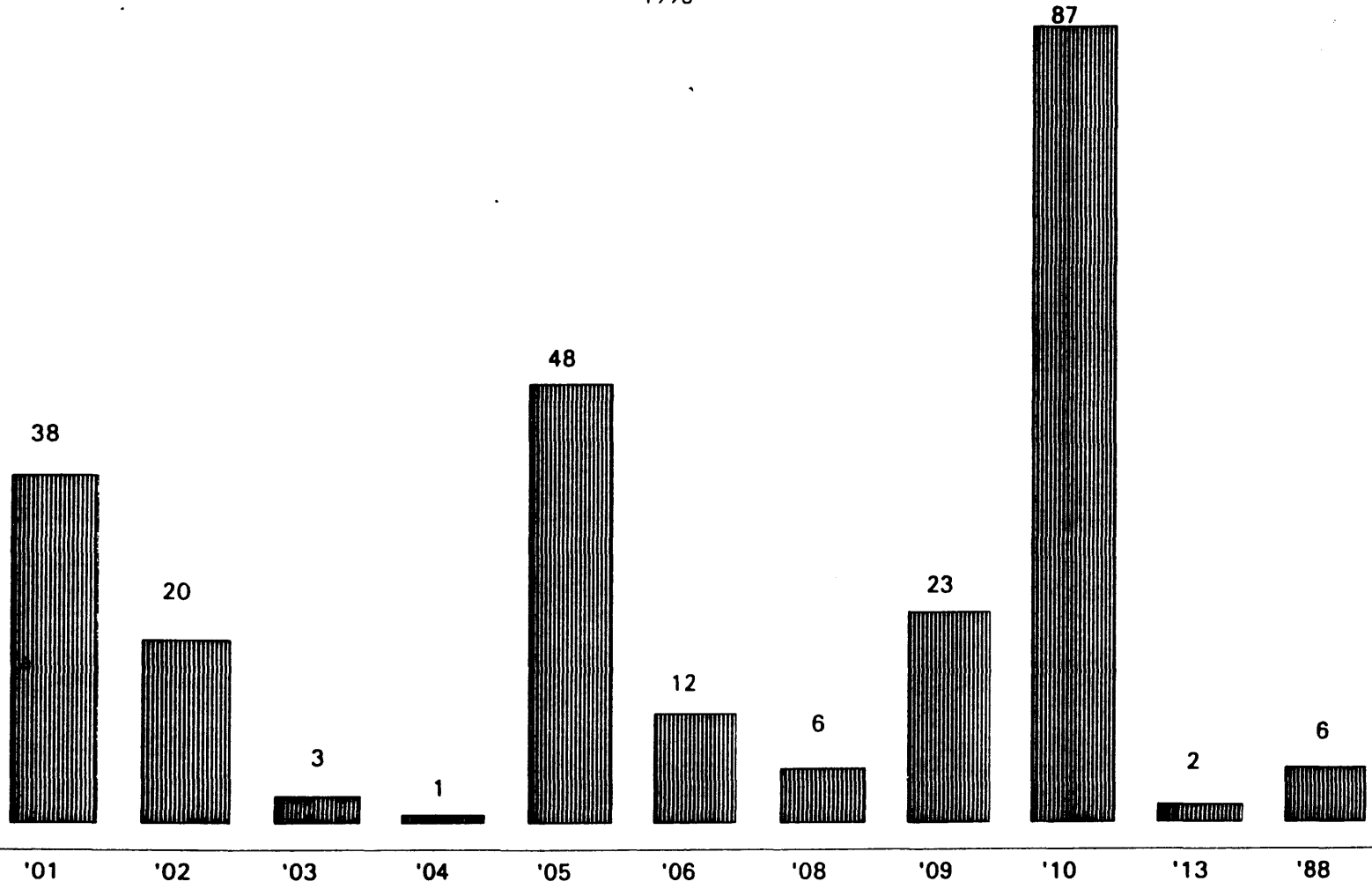
66.10%

Everzwijnen
Varkenshouderijen

ADNS

KVP - - EUR12
 OORSPRONG VAN
 BESMETTING

1990

- 01. Onbekend (onderz. nog niet afgesl.)
- 02. Onbekend (onderz. afgesloten)
- 03. Voedselresten
- 04. Markt
- 05. Naburige bedr.
- 06. Aankoop
- 08. Vervoer
- 09. Verspreiding door de mens
- 10. Verspreiding via fomites
- 13. Latent
- 88. Overige

BIJLAGE 4

Gebruik van diagnostische methoden
voor de bevestiging van klassieke varkenspest, 1988 - 1990

Codes voor de melding (82/894/EEG melding van dierziekten)

DIAGNOSTISCHE METHODEN

Directe immunofluorescentie	:0:1:
Virusisolatie	:0:2:
Plaquereductietest	:0:3:
Neutralisatie-indextest (NIT)	:0:4:
Virusneutralisatietest op basis van de immunofluorescentie (NIFT)	:0:5:
Alleen klinische diagnose	:0:6:

VERSLAGPERIODE : VAN 01.01.1988 TOT EN MET 31.12.1990

ZIEKTE : 10 KLASSIEKE VARKENSPEST

LAND	01	02	03	04	05	06
Duitsland	138	12			21	9
Frankrijk	16				1	
Italië	28	8				2
Nederland		1				
België	82	37				2
Luxemburg						
Verenigd Koninkrijk						
Ierland						
Denemarken						
Griekenland						
Spanje						
Portugal						
TOTAAL	264	58			22	13

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 80/217/EEG tot vaststelling van
gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding
van klassieke varkenspest

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat bij Richtlijn 80/217/EEG van de Raad⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Richtlijn 87/486/EEG⁽²⁾, communautaire maatregelen voor
de bestrijding van klassieke varkenspest zijn ingesteld;

Overwegende dat, sedert het van toepassing zijn van
Richtlijn 80/217/EEG, de ziekte in de meeste Lid-Staten is uitgeroeid
dank zij de op grond van die richtlijn vastgestelde
bestrijdingsmaatregelen; dat zich evenwel ernstige problemen hebben
voorgedaan bij de uitroeiing van de ziekte in gebieden met een grote
varkensdichtheid en in gebieden waar everzwijnen voorkomen;

(1) PB nr. L 47 van 21.2.1980, p. 11.

(2) PB nr. L 280 van 3.10.1987, p. 21.

Overwegende dat, in het licht van de ontwikkeling van de ziektesituatie, het beschikbaar zijn van betere diagnosetechnieken en de voltooiing van de interne markt tegen 1 januari 1993, de in communautair verband vastgestelde maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest moeten worden aangepast;

Overwegende dat deze aanpassingen verband houden met de reiniging en ontsmetting van besmette bedrijven, de ziekte bij everzwijnen, de oprichting van crisiseenheden, het toezicht op verplaatsingen in beschermingsgebieden en toezichtgebieden, noodvaccinatie en diagnostische procedures;

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

Richtlijn 80/217/EEG wordt gewijzigd als volgt :

1. Artikel 2 wordt vervangen door :

"Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder :

- a) "varken" : elk dier van de familie suidae;
- b) "fokvarken" : varken bestemd of gebruikt voor de fokkerij ter vermeerdering van de soort;
- c) "mestvarken" : varken dat wordt gemest en dat, na te zijn afgemest, bestemd is om met het oog op de vleesproductie te worden geslacht;

- d) "slachtvarken" : varken dat bestemd is om zonder onnodig uitstel in een slachthuis te worden geslacht;
- e) "wild varken" : een varken dat niet wordt gehouden of gefokt op een bedrijf;
- f) "bedrijf" : een op het grondgebied van een Lid-Staat gelegen (agrarische of andere) inrichting, waar varkens worden gehouden of gefokt;
- g) "van besmetting met klassieke varkenspest verdacht varken" : elk varken dat klinische symptomen vertoont, waarbij post mortem laesies worden gevonden of dat bij overeenkomstig artikel 11 uitgevoerde laboratoriumtests reacties vertoont die wijzen op de mogelijke aanwezigheid van klassieke varkenspest;
- h) "met klassieke varkenspest besmet varken" : elk varken
 - waarbij klinische symptomen of post mortem laesies van klassieke varkenspest officieel zijn bevestigd, of
 - waarbij de aanwezigheid van de ziekte officieel is bevestigd door middel van een overeenkomstig artikel 11 verricht laboratoriumonderzoek;
- i) "eigenaar of houder" : elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die eigenaar is van de varkens, of die belast is met het houden van de betrokken dieren, al dan niet tegen financiële vergoeding;
- j) "bevoegde autoriteit" : de door de nationale overheid van de betrokken Lid-Staat daartoe aangewezen veterinaire autoriteit die rechtstreeks verantwoording verschuldigd is aan de nationale overheid in het kader van deze richtlijn en die via de nationale overheid rapporteert;

- k) "officiële dierenarts" : de door de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat aangestelde dierenarts;
- l) "destructie" : de verwerking van hoog-risicomateriaal overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 90/667/EEG van de Raad (*);
- m) "spoeling" : afval van keukens, restaurants of eventueel de vleesverwerkende industrie.

(*) PB nr. L 363 van 27.12.1990, blz. 51."

2. In artikel 5

- a) wordt aan lid 1, zevende streepje, het volgende toegevoegd :

"in eerste instantie worden alleen verklikkerbiggen opgezet die zijn gecontroleerd op en negatief zijn bevonden voor de aanwezigheid van antistoffen tegen het klassieke-varkenspestvirus. De verklikkerbiggen worden overeenkomstig de voorschriften van de bevoegde autoriteit verdeeld over het gehele besmette bedrijf en worden 21 en 42 dagen nadat zij op een bedrijf zijn binnengebracht, opnieuw op de aanwezigheid van antistoffen gecontroleerd.

Wanneer geen enkele big antistoffen tegen het klassieke-varkenspestvirus heeft ontwikkeld en nadat ook de tweede test een negatief resultaat heeft opgeleverd, mag met het opzetten van een nieuw varkensbeslag worden begonnen."

- b) wordt lid 2 vervangen door :

"2. De bevoegde autoriteit mag de in lid 1 vastgestelde maatregelen ook toepassen op andere bedrijven waar in verband met de ligging van het bedrijf en de rechtstreekse of onrechtstreekse contacten met het besmette bedrijf, varkens kunnen zijn besmet."

3. Het volgende artikel wordt ingevoegd :

"Artikel 6 bis

1. Zodra de bevoegde autoriteit ervan in kennis is gesteld dat wilde varkens ervan worden verdacht te zijn besmet, neemt zij de nodige maatregelen om de aanwezigheid van de ziekte te bevestigen, door de eigenaars of houders van varkens en de jagers op de hoogte te brengen van de situatie en door alle geschoten of dood aangetroffen wilde varkens te onderzoeken en er de vereiste laboratoriumtests op uit te voeren.
2. Zodra besmetting van wilde varkens officieel is bevestigd, plaatst de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat de bedrijven in het afgebakende besmette gebied onmiddellijk onder officieel toezicht en geeft zij met name opdracht om de volgende maatregelen te treffen :
 - a) alle categorieën varkens op alle bedrijven moeten officieel worden geteld; de telling moet door de eigenaar of de houder worden bijgewerkt; de uitkomsten van de telling moeten op verzoek worden overgelegd en mogen bij elke inspectie worden gecontroleerd;
 - b) alle varkens op het bedrijf moeten in de eigen stal worden gehouden of op een andere plaats worden ondergebracht waar zij gescheiden kunnen worden gehouden van wilde varkens. Wilde varkens mogen geen toegang hebben tot materiaal dat vervolgens in contact kan komen met de op het bedrijf aanwezige varkens;

- c) varkens mogen niet op het bedrijf worden binnengebracht of van het bedrijf worden afgevoerd;
 - d) adequate ontsmettingsmiddelen moeten worden gebruikt bij de in- en uitgangen van de varkensstallen en van het bedrijf zelf;
 - e) alle dode of zieke varkens op een bedrijf moeten op klassieke varkenspest worden onderzocht;
 - f) delen van wilde varkens (geschoten of dood gevonden) mogen in geen geval op het bedrijf worden binnengebracht;
 - g) personen die aan de jacht op wilde varkens deelnemen, mogen geen bedrijf betreden waar varkens worden gehouden.
3. Onverminderd de in lid 2 vastgestelde maatregelen dienen de Lid-Staten zo spoedig mogelijk schriftelijk bij de Commissie een programma inzake de maatregelen om de ziekte in een afgebakend besmet gebied uit te roeien en inzake de maatregelen die van toepassing zijn op de in dat gebied gelegen bedrijven.
- De Commissie onderzoekt het programma ten einde na te gaan of het toereikend is om het gestelde doel te bereiken en keurt het, eventueel gewijzigde, programma goed volgens de procedure van artikel 16.
- Het programma kan nadien nog volgens dezelfde procedure worden gewijzigd of aangevuld in verband met de ontwikkeling van de situatie.
4. Nadat de in het programma vastgestelde maatregelen zijn goedgekeurd, komen deze maatregelen in de plaats van de oorspronkelijke maatregelen als bedoeld in lid 2, op de datum die daarvoor is vastgesteld in het kader van de goedkeuringsprocedure.

5. Het in lid 3 genoemde programma moet gegevens bevatten inzake

- a) een op het grondgebied van de Lid-Staat gelegen afgebakend besmet gebied als bedoeld in lid 2. Bij de afbakening van het besmette gebied houdt de bevoegde autoriteit rekening met
 - i) de geografische spreiding van de ziekte,
 - ii) het aantal wilde varkens in het gebied en
 - iii) de aanwezigheid van natuurlijke en door de mens aangelegde grenzen die belangrijk zijn voor de verplaatsingen van wilde varkens;
- b) het geraamde aantal troepen wilde varkens in het afgebakende gebied en het aantal dieren per troep;
- c) specifieke maatregelen om na te gaan in welke mate de besmetting zich onder de wilde varkens heeft verspreid, met name onderzoek van wilde varkens die door jagers zijn doodgeschoten of die dood zijn aangetroffen, en laboratoriumtests;
- d) de organisatie van nauwe samenwerking tussen biologen, jagers, jagersverenigingen, verenigingen voor natuurbehoud en veterinaire diensten (diergezondheid en volksgezondheid);
- e) de uitdunning van het wilde-varkensbestand en het afgeven van jachtvergunningen; de vastgestelde periode voor het uitdunnen van het wilde-varkensbestand omvat een uitroeiingsperiode gevolgd door een toezichtperiode;
- f) de methode om wilde varkens die zijn doodgeschoten of die dood zijn aangetroffen, op te ruimen. In de eerste fase (uitroeiingsperiode) is de opruiming gebaseerd op destructie

onder toezicht van de bevoegde autoriteit. In de tweede fase (toezichtperiode) vindt de opruiming plaats overeenkomstig de daarvoor door de bevoegde autoriteit vastgestelde voorschriften.

g) het epizoötiologisch onderzoek dat met betrekking tot elk wild varken (geschoten of dood aangetroffen) wordt verricht; dit onderzoek omvat met name het invullen van een vragenlijst betreffende de volgende gegevens :

- het geografische gebied waar het dier dood is aangetroffen of is geschoten,
- de datum waarop het dier is geschoten of dood is aangetroffen,
- de persoon die het dier heeft gevonden of geschoten,
- de leeftijd en het geslacht van het varken,
- indien geschoten : symptomen voordat het dier is geschoten,
- indien dood aangetroffen : de staat van het karkas,
- de uitkomsten van laboratoriatests;

h) preventieve maatregelen ten aanzien van de bedrijven in het afgebakende besmette gebied, inclusief vervoer en verplaatsingen van dieren binnen, naar en van het gebied;

i) de criteria voor het opheffen van de maatregelen om de ziekte in het afgebakende gebied uit te roeien en van de maatregelen ten aanzien van de bedrijven in dat gebied."

4. Het volgende artikel wordt ingevoegd :

"Artikel 7 bis

Met het oog op de volledige coördinatie van alle maatregelen om klassieke varkenspest zo snel mogelijk uit te roeien en voor het uitvoeren van het epizoötiologische onderzoek, wordt een crisiseenheid opgericht.

De algemene voorschriften inzake de nationale crisiseenheden en de communautaire crisiseenheid, zijn vervat in Verordening [.../.../EEG] van de Raad (*).

(*) PB nr. L ... "

5. In artikel 8, lid 2, wordt de tweede alinea vervangen door :

"Wanneer een vergunning wordt gegeven om varkens af te voeren om te worden geslacht, dient de bevoegde autoriteit erop toe te zien dat ten aanzien van het afvoeren en het slachten van de varkens aan de in artikel 9, lid 4, onder f), i), vastgestelde eisen wordt voldaan, en moet het van de betrokken varkens afkomstige vlees voldoen aan het bepaalde in artikel 9, lid 4, onder g)."

6. Artikel 9 wordt gelezen :

"Artikel 9

1. Zodra de diagnose van klassieke varkenspest bij varkens op een bedrijf officieel is bevestigd, stellen de bevoegde autoriteiten een beschermingsgebied in met een straal van ten minste 3 km en een toezichtsgebied met een straal van ten minste 10 km rond de plaats waar de uitbraak zich heeft voorgedaan.
2. Bij de instelling van de gebieden houdt de bevoegde autoriteit rekening met

- a) de resultaten van de overeenkomstig artikel 7 verrichte epidemiologische onderzoeken;
 - b) de beschikbare serologische gegevens;
 - c) de geografische situatie, met name de natuurlijke grenzen;
 - d) de ligging en nabijheid van de bedrijven;
 - e) bestaande handelsstromen in opfok- en slachtvarkens en de aanwezigheid van slachthuizen;
 - f) de aanwezige controlevoorzieningen en de bestrijdingsmaatregelen die worden toegepast, met name of op de besmette bedrijven de dieren ter plaatse worden geslacht of niet.
3. Indien een dergelijk gebied of dergelijke gebieden liggen in delen van het grondgebied van verscheidene Lid-Staten, werken de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten samen om de gebieden in te stellen.
4. In de beschermingsgebieden gelden de volgende maatregelen :
- a) alle bedrijven moeten zo spoedig mogelijk worden geteld; na de instelling van het gebied moeten deze bedrijven binnen zeven dagen door een officiële dierenarts worden bezocht;
 - b) verplaatsing en vervoer van varkens over openbare of particuliere wegen, met uitzondering van de toegangswegen tot de bedrijven, moeten worden verboden; dit verbod geldt niet voor de doorvoer van varkens over autosnelwegen of per trein, op voorwaarde dat de dieren niet worden uitgeladen en dat nergens halt wordt gehouden;
 - c) vrachtwagens en andere voertuigen en uitrusting voor het vervoer van varkens of ander vee en van mogelijkerwijze verontreinigd materiaal (zoals voeder, mest, drijfmest, enz.), die binnen het beschermingsgebied worden gebruikt, mogen

- i) een bedrijf binnen het beschermingsgebied,
- ii) het beschermingsgebied,
- iii) een slachthuis

niet verlaten zonder te zijn gereinigd en ontsmet overeenkomstig de door de bevoegde autoriteit vastgestelde voorschriften. In deze voorschriften moet met name zijn bepaald dat geen enkele vrachtwagen of geen enkel voertuig waarmee varkens zijn vervoerd, het gebied mag verlaten zonder door de bevoegde autoriteit te zijn geïnspecteerd;

- d) dieren van een andere soort mogen niet in een bedrijf worden binnengebracht, noch van een bedrijf worden afgevoerd zonder toestemming van de bevoegde autoriteit;
- e) elk geval van varkenssterfte of -ziekte op een bedrijf moet worden gesignaleerd aan de bevoegde autoriteit die de nodige onderzoeken verricht om de eventuele besmetting met klassieke varkenspest te constateren;
- f) varkens mogen niet van een bedrijf waar zij worden gehouden, worden afgevoerd binnen 21 dagen na uitvoering van de voorlopige reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden als bedoeld in artikel 10; na 21 dagen kan toestemming worden verleend om varkens van het betrokken bedrijf af te voeren :
- i) rechtstreeks naar een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis dat bij voorkeur gelegen is in het beschermingsgebied of het toezichtgebied, op de volgende voorwaarden :
 - alle varkens op het bedrijf moeten onderzocht zijn;
 - de voor slachting af te voeren varkens moeten klinisch onderzocht zijn, waarbij onder meer de lichaamstemperatuur van een aantal varkens is gemeten;

- elk varken moet zijn voorzien van een oormerk;
- het vervoer moet plaatsvinden in voertuigen die door de bevoegde autoriteit worden verzegeld.

De voor het slachthuis bevoegde autoriteit moet in kennis worden gesteld van het voornemen om varkens naar dat slachthuis te verzenden.

Bij aankomst in het slachthuis moeten de varkens gescheiden worden gehouden van andere varkens en zij moeten ook apart worden geslacht. De voor het vervoer van de varkens gebruikte voertuigen en materiaal moeten onmiddellijk worden gereinigd en ontsmet.

Bij de keuringen vóór en na het slachten die in het aangewezen slachthuis worden uitgevoerd, dient de bevoegde autoriteit vooral te letten op mogelijke symptomen van besmetting met het klassieke-varkenspestvirus.

- ii) In uitzonderlijke omstandigheden rechtstreeks naar een andere inrichting in het beschermingsgebied op de volgende voorwaarden :
 - alle varkens op het bedrijf moeten onderzocht zijn;
 - alle af te voeren varkens moeten klinisch onderzocht zijn, waarbij ondermeer de lichaamstemperatuur van een aantal varkens is gemeten;
 - elk varken moet worden voorzien van een oormerk.

- g) Vers vlees van varkens als bedoeld in lid 4, onder f), moet worden voorzien van het merkteken dat is vastgesteld in de bijlage bij Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees (*), en moet vervolgens worden

behandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 1 van Richtlijn 80/215/EEG van de Raad van 22 januari 1980 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten (**). Deze behandeling moet worden uitgevoerd in een door de bevoegde autoriteit aangewezen inrichting.

Tijdens het vervoer van het vlees naar deze inrichting moet de zending verzegeld zijn.

5. De in het beschermingsgebied geldende maatregelen blijven ten minste van kracht totdat :

- a) alle in artikel 10 vastgestelde maatregelen zijn uitgevoerd,
- b) bij de varkens op alle bedrijven :

- i) een klinisch onderzoek is uitgevoerd waarbij geen symptomen zijn gevonden die kunnen wijzen op besmetting met klassieke varkenspest, en
- ii) een serologisch onderzoek is uitgevoerd overeenkomstig de bijlagen I en IV, zonder dat daarbij antilichamen tegen het klassieke-varkenspestvirus zijn gevonden.

De sub i) en ii) genoemde onderzoeken mogen pas worden verricht 30 dagen nadat op het besmette bedrijf voorlopige reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden zijn uitgevoerd.

6. In de toezichtgebieden gelden de volgende maatregelen :

- a) alle varkenshouderijen moeten worden geteld;
- b) verplaatsing en vervoer van varkens over openbare wegen, met uitzondering van de toegangswegen tot de bedrijven, zijn verboden, tenzij daarvoor toestemming is gegeven door de

bevoegde autoriteit. Dit verbod geldt niet voor de doorvoer van varkens over autosnelwegen of per trein, op voorwaarde dat de dieren niet worden uitgeladen en dat nergens halt wordt gehouden;

- c) vrachtwagens en andere voertuigen en uitrusting voor het vervoer van varkens of ander vee en van mogelijkwerwijze verontreinigd materiaal (bijvoorbeeld voeder, mest, drijfmest, enz.), die binnen het toezichtgebied worden gebruikt, mogen dat gebied niet verlaten zonder te zijn gereinigd en ontsmet overeenkomstig de door de bevoegde autoriteit vastgestelde voorschriften;
- d) dieren van een andere soort mogen in de eerste zeven dagen na de instelling van het gebied niet in een bedrijf worden binnengebracht, noch van een bedrijf worden afgevoerd, zonder toestemming van de bevoegde autoriteit;
- e) elk geval van varkenssterfte op een bedrijf moet worden gesignaleerd aan de bevoegde autoriteiten die de nodige onderzoeken verrichten om de eventuele besmetting met klassieke varkenspest te constateren;
- f) varkens mogen niet van het bedrijf waar ze worden gehouden, worden afgevoerd binnen zeven dagen na uitvoering van de voorlopige reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden als bedoeld in artikel 10; na zeven dagen kan toestemming worden verleend om varkens van het betrokken bedrijf af te voeren :
 - i) rechtstreeks naar een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis dat bij voorkeur gelegen is in het beschermingsgebied of het toezichtgebied, op de volgende voorwaarden :
 - alle varkens op het bedrijf moeten onderzocht zijn;
 - de voor slachting af te voeren varkens moeten klinisch onderzocht zijn, waarbij onder meer de lichaamstemperatuur van een aantal varkens is gemeten;

- elk varken moet worden voorzien van een oormerk;
- het vervoer moet plaatsvinden in voertuigen die door de bevoegde autoriteit worden verzegeld.

De voor het slachthuis bevoegde autoriteit moet in kennis worden gesteld van het voornemen om varkens naar dat slachthuis te verzenden.

Bij aankomst in het slachthuis moeten de varkens gescheiden worden gehouden van andere varkens en zij moeten ook apart worden geslacht.

Bij de keuringen vóór en na het slachten die in het aangewezen slachthuis worden uitgevoerd, dient de bevoegde autoriteit vooral te letten op mogelijke symptomen van besmetting met het klassieke-varkenspestvirus.

- ii) In uitzonderlijke omstandigheden rechtstreeks naar een andere inrichting in het beschermingsgebied of het toezichtgebied, op de volgende voorwaarden :
- alle varkens op het bedrijf moeten onderzocht zijn;
 - alle af te voeren varkens moeten klinisch onderzocht zijn, waarbij onder meer de lichaamstemperatuur van een aantal varkens is gemeten;
 - elk varken moet worden voorzien van een oormerk.

De voor het vervoer van deze varkens gebruikte vrachtwagens en andere voertuigen en uitrusting moeten na elke rit worden gereinigd en ontsmet.

- g) Vers vlees van de in lid 6, onder f), bedoelde varkens moet worden voorzien van het merkteken dat is vastgesteld in de bijlage bij Richtlijn 72/461/EEG, en moet vervolgens worden behandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 80/215/EEG. Deze behandeling moet worden uitgevoerd in een door de bevoegde autoriteit aangewezen inrichting.

Tijdens het vervoer van het vlees naar deze inrichting moet de zending verzegeld zijn.

7. De in het toezichtgebied geldende maatregelen blijven ten minste van kracht totdat

a) alle in artikel 10 vastgestelde maatregelen zijn uitgevoerd;

b) bij de varkens op alle bedrijven

i) een klinisch onderzoek is uitgevoerd waarbij geen symptomen zijn gevonden die kunnen wijzen op besmetting met klassieke varkenspest, en

ii) een serologisch onderzoek is uitgevoerd overeenkomstig de bijlagen I en IV, zonder dat daarbij antilichamen tegen het klassieke-varkenspestvirus zijn gevonden.

De onder i) en ii) bedoelde onderzoeken mogen pas worden verricht 15 dagen nadat op het besmette bedrijf de voorlopige reinigungs- en ontsmettingswerkzaamheden zijn uitgevoerd.

8. In afwijking van het bepaalde lid 4, onder f), en in lid 6, onder f), mag de bevoegde autoriteit toestaan dat varkens uit een bedrijf worden afgevoerd naar een destructiebedrijf om daar te worden gedestruueerd, of naar een andere plaats om daar te worden gedood en vervolgens te worden verbrand of begraven. Deze dieren moeten steekproefgewijs worden onderzocht op de aanwezigheid van het klassieke-varkenspestvirus, waarbij de in bijlage IV vastgestelde criteria voor het nemen van bloedmonsters in acht moeten worden genomen.

De nodige voorzorgen moeten worden genomen om verspreiding van het virus ten gevolge van dit vervoer te voorkomen, met name moeten de vrachtwagens na elke rit worden gereinigd en ontsmet.

9. Indien de in lid 4, onder f), en lid 6, onder f), vastgestelde verbodsbepalingen langer dan 30 dagen worden gehandhaafd in verband met nieuwe ziektegevallen, en indien als gevolg daarvan het verder aanhouden van de varkens problemen oplevert, kan de bevoegde autoriteit, indien de eigenaar een met redenen omkleed verzoek daartoe heeft ingediend, toestemming verlenen om de varkens van een bedrijf in het beschermingsgebied, respectievelijk het toezichtgebied, af te voeren, op voorwaarde dat

- a) de officiële dierenarts de feiten heeft gecontroleerd;
- b) alle varkens op het bedrijf zijn onderzocht;
- c) de af te voeren varkens klinisch zijn onderzocht, waarbij onder meer de lichaamstemperatuur van een aantal varkens is gemeten;
- d) elk varken wordt voorzien van een oormerk;
- e) het bedrijf van bestemming gelegen is in het beschermingsgebied of in het toezichtgebied.

De nodige voorzorgen moeten worden genomen om verspreiding van het virus ten gevolge van dit vervoer te voorkomen, met name moeten de vrachtwagens na elke rit worden gereinigd en ontsmet.

10. De bevoegde autoriteit neemt de nodige maatregelen, inclusief de plaatsing van duidelijk zichtbare borden en waarschuwingsberichten en de inschakeling van media zoals pers en tele-

visie, om ervoor te zorgen dat alle personen in de beschermingsgebieden en de toezichtgebieden volledig op de hoogte zijn van de daar geldende beperkende maatregelen, en zij ziet erop toe dat deze maatregelen degelijk worden toegepast."

(*) PB nr. L 302 van 31.12.1972, blz. 24.

(**) PB nr. L 47 van 21.2.1980, blz. 4.

7. Artikel 10 wordt gelezen :

"Artikel 10

De Lid-Staten zien erop toe dat

- a) de aan te wenden ontsmettingsmiddelen en de concentraties waarin zij worden gebruikt officieel door de bevoegde autoriteit worden goedgekeurd;
- b) de reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden onder officieel toezicht worden verricht overeenkomstig
 - i) de instructies van de officiële dierenarts en
 - ii) de in bijlage V vastgestelde procedure voor het reinigen en ontsmetten van een besmet bedrijf."

8. Het volgende artikel wordt ingevoegd :

"Artikel 10 bis

Wanneer in een slachthuis besmetting met klassieke varkenspest wordt bevestigd, ziet de bevoegde autoriteit erop toe dat

- a) alle varkens in het slachthuis onmiddellijk worden geslacht;
- b) de karkassen en slachtafvallen van besmette en verontreinigde varkens onder officieel toezicht op zodanige wijze worden vernietigd dat het gevaar voor verspreiding van het klassieke-varkenspestvirus wordt voorkomen;
- c) de gebouwen en uitrusting, alsmede de voertuigen, worden gereinigd en ontsmet onder toezicht van de officiële dierenarts, overeenkomstig de door de bevoegde autoriteit vastgestelde instructies;
- d) een epidemiologisch onderzoek wordt verricht overeenkomstig artikel 7;
- e) pas weer slachtvarkens in het slachthuis worden binnengebracht ten minste 24 uur na voltooiing van de overeenkomstig het bepaalde onder c) uitgevoerde reinigings- en ontsmettingswerkzaamheden."

9. Artikel 14 wordt gelezen :

"Artikel 14

1. De Lid-Staten zien erop toe dat

- a) het gebruik van vaccins tegen klassieke varkenspest wordt verboden;
- b) manipulatie van het klassieke-varkenspestvirus voor onderzoek, diagnose en/of aanmaak van vaccin alleen plaatsvindt in erkende inrichtingen en laboratoria;
- c) opslag, levering, distributie en verkoop van klassieke-varkenspestvaccins op het grondgebied van de Gemeenschap plaatsvinden onder officiële controle.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1 inzake het gebruik van het klassieke-varkenspestvaccin, kan tot het uitvoeren van noodvaccinatie worden besloten wanneer besmetting met klassieke varkenspest is bevestigd en de ziekte zich op grote schaal dreigt te verspreiden. In dat geval dient de betrokken Lid-Staat bij de Commissie een plan voor noodvaccinatie in dat de volgende gegevens bevat :

- a) de ziektesituatie op grond waarvan noodvaccinatie wordt aangevraagd;
- b) de omvang van het geografische gebied waar de noodvaccinatie moet worden uitgevoerd;
- c) de categorieën waarvoor vaccinatie moet worden toegepast het waarschijnlijke aantal varkens dat moet worden gevaccineerd;
- d) het te gebruiken vaccin;
- e) de duur van de vaccinatiecampagne;
- f) de identificatie en registratie van de gevaccineerde dieren;
- g) de maatregelen met betrekking tot verplaatsingen van varkens en produkten daarvan;
- h) andere met de noodsituatie verband houdende aspecten.

De Commissie onderzoekt het plan onmiddellijk in samenwerking met de betrokken Lid-Staat. Volgens de procedure van artikel 16 kan het plan voor noodvaccinatie worden goedgekeurd of kan worden gevraagd dat eerst de nodige wijzigingen en aanvullingen worden aangebracht.

3. Wanneer noodvaccinatie wordt toegepast ziet de betrokken Lid-Staat erop toe dat

- geen levende varkens uit het vaccinatiegebied worden afgevoerd, tenzij om onmiddellijk te worden geslacht in een door de bevoegde autoriteit aangewezen slachthuis dat gelegen is in het vaccinatiegebied of in de onmiddellijke nabijheid ervan;
- alle vers vlees, afkomstig van varkens die in het kader van het noodvaccinatieplan zijn gevaccineerd, van het in artikel 5 bis van Richtlijn 72/461/EEG vastgestelde stempel wordt voorzien en bij opslag en vervoer gescheiden wordt gehouden van vlees zonder dat stempel.

4. Lid 3 is van toepassing tijdens de gehele duur van de noodvaccinatie en gedurende ten minste 12 maanden na uitvoering van de vaccinatieworkzamen in het betrokken gebied.

5. Indien nodig stelt de Commissie voorschriften vast voor de aanmaak, de verpakking, de distributie en de aan te houden voorraden van klassieke-varkenspestvaccins in de Gemeenschap."

10. Artikel 14 bis wordt gelezen :

"Artikel 14 bis

Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen, in samenwerking met de autoriteiten van de betrokken Lid-Staat en voor zover dat nodig is om een uniforme toepassing van deze richtlijn te garanderen, controles ter plaatse verrichten; de Commissie stelt de Lid-Staten in kennis van de resultaten van deze controles.

De Lid-Staat op het grondgebied waarvan een controle wordt verricht, verleent de deskundigen de nodige assistentie om hun taak te vervullen.

De algemene bepalingen ter uitvoering van dit artikel worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 16."

11. Bijlage I wordt gelezen als volgt

"BIJLAGE I

DIAGNOSTISCHE METHODEN VOOR DE BEVESTIGING VAN
KLASSIEKE VARKENSPEST

Met betrekking tot de methoden voor het diagnostiseren van klassieke varkenspest (KVP) gelden de onderstaande richtsnoeren, normen en minimumcriteria.

A. BEMONSTERING

1. Voor virusisolatie en opsporing van antigeen is weefsel van de tonsillen en de milt absoluut noodzakelijk. Voorts worden bij voorkeur ten minste twee andere lymfweefsels bemonsterd, b.v. de lymfklieren van de retrofarynx, de parotis, de mandibula of het mesenterium, en ook de kronkel-darm of de nier. Elk weefselmonster dient afzonderlijk in een dichtgelaste plastic zak te worden verpakt en van een label te worden voorzien. De monsters moeten worden vervoerd en bewaard in een hermetisch gesloten container. Zij mogen niet worden ingevroren maar dienen op koelkasttemperatuur te worden bewaard en onverwijld te worden onderzocht.
2. Bloedmonsters voor virusisolatie uit leucocyten dienen te worden genomen bij varkens met koorts of andere ziektesymptomen. Om stolling van het bloed tegen te gaan, wordt heparine toegevoegd. Als anticoagulans moet EDTA of heparine worden gebruikt. De monsters dienen op koelkasttemperatuur te worden bewaard en onverwijld in het laboratorium te worden onderzocht.
3. Voor het opsporen van antilichamen als hulpmiddel voor de diagnose bij klinische ziekte-uitbraken of als algemene controlemaatregel, moeten bloedmonsters worden genomen van dieren die hersteld zijn van een vermoedelijke besmetting en van varkens waarvan bekend is dat zij met besmette of verdachte dieren in contact zijn geweest. Op dergelijke verdachte bedrijven moet een monster worden genomen bij de eerste 20 en bij 25 % van de overige verdachte dieren of contactdieren. Om de kans dat de aanwezigheid van antilichamen kan worden aangetoond zo groot mogelijk te maken, dient op elke eenheid van het bedrijf het bovengenoemde aantal monsters te worden genomen.

B. LABORATORIUMDIAGNOSE VAN KLASSIEKE VARKENSPEST

De laboratoriumdiagnose van KVP is vooral gebaseerd op het aantonen van virusantigeen, virus of antilichamen in organen of weefselvocht.

Indien de uitkomsten geen uitsluitel geven, moeten de tests met dezelfde monsters worden overgedaan. Indien het vermoeden van een klinische besmetting blijft bestaan, moeten zo mogelijk bij dezelfde dieren bijkomende monsters worden genomen.

Wanneer besmetting met KVP wordt vermoed, kunnen serologische tests voor het opsporen van antilichamen als hulpmiddel bij de diagnose worden gebruikt. Als geen virusantigeen kan worden aangetoond en het virus niet kan worden geïsoleerd bij monsters van dieren die ervan verdacht worden met KVP te zijn besmet of bij monsters afkomstig van bedrijven die in contact zijn geweest met gevallen van KVP, moeten tests voor het opsporen van antilichamen worden uitgevoerd op bloedmonsters van dieren die van een vermoedelijke besmetting zijn hersteld alsmede van dieren waarvan bekend is dat zij met de ziekte in contact zijn geweest.

1. Aantonen van virusantigeen

Het aantonen van virusantigeen in orgaanweefsel dient te gebeuren door toepassing van een direct immunologisch systeem op dunne vriescoupes (tot 5 micron) van de tonsillen en van weefsel van andere organen als vermeld sub A 1. Als reagens moet een met een fluorochroom, een enzym of biotine gemerkt pestivirus specifiek polykonaal antiserum tegen KVP-virus worden gebruikt. Bij de test dienen de volgende voorschriften in acht te worden genomen :

- a) hyperimmuunserum moet worden bereid van varkens die vrij zijn van besmetting en van antilichamen die de specificiteit of de kwaliteit van de reactie kunnen beïnvloeden;
- b) gemerkt immunoglobuline, bereid uit hyperimmuunserum tegen klassieke varkenspest als bedoeld sub a), moet een titer hebben van ten minste 1:20, bepaald in met klassieke varkenspest besmette celcultures en bevestigd via controletests op weefselcoupes. De werkverdunding van het conjugaat dient een maximumsignaal te combineren met een minimale kleuring van de ondergrond;

Elk monster waarbij een specifieke reactie van het cytoplasma wordt geconstateerd, dient als positief te worden beschouwd. In dat geval moeten verdere tests als omschreven sub B.3. worden uitgevoerd.

2. Virusisolatie en identificatie in celcultures

- a) Voor het isoleren van virus uit weefselmonster worden gevoelige PK 15 celcultures of andere, even gevoelige cellijnen gebruikt. Een van een verdacht dier afkomstige orgaansuspensie in een verdunning 1:10 moet worden geïnoculeerd.
- b) Virusisolatie uit bloedmonsters, verzameld en behandeld als aangegeven sub A.2, gebeurt door inoculatie van celcultures met een weer tot het oorspronkelijke bloedvolume aangevulde byffy coat-suspensie.
- c) Voor het opsporen van virusantigeen in het cytoplasma van geïnoculeere monolayers moeten de celcultures worden behandeld met gemerkt polykonaal antiserum. De kleuring moet met tussenpozen worden toegepast in de tijdspanne tussen 24 en 72 uur na de inoculatie.
- d) Op positieve cultures moeten differentiële diagnostische tests als omschreven sub B.3 worden uitgevoerd. Als na de eerste passage van de celcultuur een negatief resultaat wordt verkregen, kunnen een tweede of zelfs meer passages nodig zijn om het virus te isoleren.

3. Identificatie van geïsoleerd pestivirus op basis van monoklonale antilichamen

- a) Duplicaten van cryostaatcoupes van weefsel of van celcultures die met polykonaal antiserum als omschreven sub B.1 en B.2 een positieve reactie geven, moeten verder worden onderzocht aan de hand van gemerkte monoklonale antilichamen om het KVP-virus te kunnen onderscheiden van de virussen van boviene virusdiarree (BVD) en border disease (BD).
- b) Alleen monoklonale antilichamen die, op grond van een uitgebreide karakterisering zijn aanbevolen, door het EG-referentie-laboratorium voor klassieke varkenspest, mogen worden gebruikt.
- c) De monoklonale antilichamen moeten op basis van de volgende criteria in vier groepen worden ingedeeld :

Groepnummer	Reactiviteit
1	Alle pestivirussen
2	Alle KVP-virussen
3	KVP-vaccinstammen
4	Alle BVD/BD-virussen.

Voor de test mag per groep hetzij één enkel monoklonaal antilichaam hetzij een mengsel van de betrokken monoklonale antilichamen worden gebruikt, op voorwaarde dat het reactiviteitsspectrum met het bovenstaande spectrum overeenkomt.

d) De interpretatie op basis van de reactiepatronen is als volgt :

Groep				Interpretatie
1	2	3	4	
+	+	-	-	Bevestiging KVP
+	+	+	-	KVP-vaccinstam
+	-	-	+	BVD/BD-virus
+	-	-	-	Virus niet bepaald, verdere tests vereist.
+	+	-	+	
+	+	+	+	
-	-	-	-	
-	-	-	-	

C. OPSPORING VAN ANTILICHAMEN TEGEN KLASSIEKE-VARKENSPESTVIRUS

Het opsporen van antilichamen tegen KVP-virus in bloedmonsters heeft ten doel bij te dragen tot het diagnostiseren van varkenspest op bedrijven met varkens die klinische symptomen van deze ziekte vertonen of bij varkens waarvan wordt aangenomen dat ze met besmette varkens in contact zijn geweest. Voorts kan deze test worden verricht in het kader van het toezicht of voor algemene controles van varkensbeslagen waarvan de gezondheidsstatus met betrekking tot varkenspest onbekend is.

Daartoe moeten de bloedmonsters aan de hand van een goedgekeurde test worden onderzocht.

De hiernavolgende tests zijn goedgekeurd en bij de uitvoering ervan moeten ook de daartoe geëigende positieve en negatieve sera als controles worden gebruikt.

In een vergadering van vertegenwoordigers van de nationale laboratoria voor varkenspest (NLVP) moet worden bepaald welke virusstammen voor serologische tests moeten worden gebruikt; deze virusstammen moeten, op verzoek en naargelang de behoefte, door het referentielaboratorium voor klassieke varkenspest van de Europese Gemeenschap aan de NLVP worden geleverd.

Aangetoond moet worden dat alle toegepaste testprocedures bevredigende resultaten geven bij gebruikmaking van de door het referentielaboratorium voor klassieke varkenspest van de EG geleverde KVP-referentiesera.

1. Virusneutralisatietest

Deze test is gebaseerd op de bepaling van een 50 % eindpunt. Na een vastgestelde incubatieperiode bij 37° C worden de cultures geïnoculeerd met mengsels van verdund serum en een constante hoeveelheid virus. De resultaten zijn gebaseerd op de afwezigheid van enige virusvermeerdering die met een immunologisch gemerkt systeem kan worden aangetoond. Zowel de neutralisatie-immunofluorescentietest (NIF) als de neutralisatie peroxidase-gemerkte antilichaam reactie (NPLA) mogen worden toegepast. Indien nodig worden door de EG-referentielaboratoria voor KVP gedetailleerde protocollen beschikbaar gesteld.

Voor screening-doeleinden worden de sera aanvankelijk verdund in de verhouding 1:10. Als een volledige titratie moet worden uitgevoerd, worden tweevoudige verdunningen van het serum, beginnende met 1:10, aangelegd. Elke verdunning wordt vermengd met een gelijke hoeveelheid virussuspensie die 100 (+/- 0,5 log₁₀) infectieuze doses (TCID₅₀) bevat. Per verdunning worden ten minste twee cultures gebruikt. Na een passende incubatieperiode worden de celcultures gefixeerd en wordt het virusantigeen aan de hand van een immunologisch gemerkt systeem opgespoord. De resultaten worden weergegeven als de reciproke van de aanvankelijke serumverdunding waarbij 50 % van de geïnoculeerde celcultures geen specifieke binding vertoont. Tussen twee verdunningen wordt een eindpunt geïnterpoleerd.

2. De enzym-linked immunosorbent assay (ELISA)

Competitieve, blocking en indirecte technieken kunnen worden gebruikt op elk daarvoor geschikt oppervlak.

Het verdient aanbeveling gebruik te maken van tests waarbij kruisreacties met BVDV en andere pestivirussen tot een minimum worden beperkt. De test moet evenwel de zekerheid bieden dat elke besmetting met KVP, in elk stadium van de immuunrespons op de besmetting, wordt geïdentificeerd.

Antigeen

Het antigeen moet worden afgeleid van of overeenkomen met de virusproteïnen van een van de aanbevolen KVP-virusstammen. De voor de bereiding van het antigeen gebruikte cellen moeten vrij zijn van elke andere pestivirusbesmetting.

Antisera

Polyklonale antisera voor competitieve of blockingtests moeten worden aangemaakt door varkens of konijnen te besmetten met een van de aanbevolen KVP-virusstammen of met de gelapiniseerde C-stam. Monoklonale antilichamen moeten gericht zijn tegen of overeenkomen met een immunodominant virusproteïne van KVP-virus. Bij indirecte tests moet gebruik worden gemaakt van een anti-varkensimmunoglobulinereagens waarmee zowel IgG als IgM kunnen worden aangetoond.

De gevoeligheid van de ELISA moet zodanig zijn dat elk serum dat bij de neutralisatietest een reactie vertoont, en de door het EG-referentielaboratorium voor KVP geleverde positieve referentiesera, positief reageren.

De ELISA mag alleen worden gebruikt met serum- of plasmamonsters van individuele varkens.

Als de toegepaste ELISA-test niet specifiek is voor KVP, moeten positieve monsters verder worden onderzocht aan de hand van de in hoofdstuk E omschreven differentiële tests.

D. EVALUATIE VAN DE RESULTATEN VAN DE LABORATORIUMPROEVEN

1. Besmetting met KVP kan worden bevestigd wanneer de aanwezigheid van KVP-virusantigeen in orgaanweefsels of celcultures na virusisolatie uit weefselcoupes is aangetoond door toepassing van de sub B 1,2 en 3 beschreven technieken, tenzij blijkt dat de reactie moet worden toegeschreven aan vaccinvirus, zoals bedoeld sub B.3. Het vermoeden van besmetting met KVP wordt door het aantonen van BVD/BD-antigeen volgens de sub B.3 omschreven test weerlegd, voor zover er geen andere redenen zijn om dat vermoeden te staven. Bij ongewone of onverwachte resultaten van monoklonale typering volgens de sub B.3 omschreven methode moeten de betrokken pestivirusisolaten als niet-bepaald worden aangemerkt en moet het beslag waarvan het monster afkomstig is, in afwachting van verder onderzoek, als verdacht worden beschouwd. In het kader van dit verder onderzoek kan het virus in een referentielaboratorium worden gekarakteriseerd en kunnen in het beslag waarvan het monster afkomstig is serologische onderzoeken worden uitgevoerd.
2. Indien tegen klassieke-varkenspestvirus gerichte antilichamen worden aangetroffen, moet het desbetreffende beslag als van besmetting verdacht worden beschouwd.
 - a) Om het door het vinden van antilichamen ontstane vermoeden van KVP te weerleggen, moet aan de hand van de sub E. beschreven test een onderscheid worden gemaakt tussen tegen KVP-virus gerichte antilichamen die mogelijk door andere pestivirussen zijn geïnduceerd en zulke antilichamen die door het KVP-virus zelf zijn geïnduceerd. Alle oorspronkelijke monsters moeten daartoe opnieuw worden onderzocht met behulp van de differentiële test.

- b) Indien op basis van de eerste differentiële test het vermoeden niet kan worden weerlegd, dient uiterlijk 30 dagen later een nieuwe test te worden verricht om een eventuele uitbreiding van de besmetting op te sporen. Met betrekking tot de bemonstering van de dieren op een verdacht bedrijf gelden de volgende voorschriften : monsters moeten worden genomen bij de eerste 20 varkens en bij 25 % van de overige varkens.

3. Interpretatie van de uitkomsten van het serologisch onderzoek.

Bij een virusneutralisatietiter van $\geq 1/10$ bij ten minste één varken, waarbij bovendien op klinische of epizoötiologische gronden besmetting met de ziekte moet worden vermoed, dient een positieve diagnose te worden gesteld. Bij een titer van $\geq 1/10$ bij ten minste één varken, evenwel zonder klinische of epizoötiologische aanwijzingen van een mogelijke besmetting, bestaat toch het vermoeden van besmetting en moet worden overgegaan tot het stellen van een differentiële diagnose.

Dezelfde criteria moeten worden aangehouden voor elk varken waarbij de ELISA-test een positief resultaat oplevert.

E. SEROLOGISCHE TESTS VOOR HET STELLEN VAN DE DIFFERENTIELE DIAGNOSE TEN AANZIEN VAN HET KLASSIEKE-VARKENSPESTVIRUS EN ANDERE PESTIVIRUSSEN.

1. Tests voor het stellen van de differentiële diagnose ten aanzien van KVP en andere pestivirusbesmettingen zijn gebaseerd op parallel uitgevoerde tests van de sera met stammen van zowel KVP- als BVD/BD-virus, waarbij volledig vergelijkbare methoden worden gebruikt.

De te gebruiken stammen van het KVP- en BVD/BD-virus moeten officieel zijn goedgekeurd (zie punt C). Indien ten gevolge van het aantonen van antilichamen het vermoeden van besmetting met KVP is ontstaan, kan dat vermoeden slechts worden weerlegd door onderzoek van bloedmonsters aan de hand van vergelijkende eindpunttitraties op neutraliserende antilichamen tegen KVP-virus en BVD/BD-virus.

Bij blocking-ELISA kan worden uitgegaan van een vergelijking tussen de blocking-percentages met KVP-antigeen enerzijds en BVD/BD-antigeen anderzijds.

2. De uitkomsten van de vergelijkende serologische tests met referentiestammen van KVP-virus en andere pestivirussen moeten als volgt worden geïnterpreteerd :
- a) als uit de vergelijkende tests blijkt dat meer dan één varken antilichamen heeft gevormd tegen KVP-virus, maar niet tegen andere pestivirussen, moet de uitkomst als positief voor KVP worden beschouwd;

- b) als uit de vergelijkende tests blijkt dat bij meer dan één varken de titer ten aanzien van KVP-virus gelijk is aan of hoger ligt dan die ten aanzien van andere pestivirussen, moet besmetting met KVP worden vermoed en moet met betrekking tot de differentiatie als volgt te werk worden gegaan:
- de varkens waarbij de neutralisatietiter ten aanzien van KVP-virus gelijk is aan of hoger ligt dan die ten aanzien van andere pestivirussen, moeten worden geslacht. De weefsels van de betrokken varkens en, als zij drachtig zijn, de foetussen, moeten overeenkomstig de in B (1, 2 of 3) omschreven procedures op KVP-antigeen of -virus worden onderzocht;
 - als virusantigeen van KVP of KVP-virus wordt ontdekt, moet de besmetting met KVP worden bevestigd;
 - als aan de hand van het in het tweede streepje omschreven onderzoek geen KVP-antigeen of -virus wordt gevonden, wordt het bedrijf als verdacht beschouwd totdat een nieuwe serie bloedmonsters, die ten minste 30 dagen later zijn genomen, aan een nieuw vergelijkend onderzoek is onderworpen;
 - als uit dit nieuw vergelijkend onderzoek blijkt dat bij alle dieren de titer ten aanzien van BVD/BD-virus aanzienlijk (ten minste viermaal) hoger ligt dan die ten aanzien van KVP-virus, dient het vermoeden als weerlegd te worden beschouwd;
 - als bij een of meer varkens ten aanzien van KVP-virus een titer wordt gevonden die gelijk is aan of hoger ligt dan die ten aanzien van BVD/BD-virus, dient de uitkomst als positief voor KVP te worden beschouwd.
- c) Indien op grond van de BVD/BD-titers de mogelijkheid van klassieke varkenspest niet kan worden uitgesloten, moet het bedrijf als verdacht worden beschouwd en moet ten minste 30 dagen later een nieuw onderzoek worden verricht.

F. DIFFERENTIËLE DIAGNOSE VAN AFRIKAANSE VARKENSPEST (AVP)

Door alleen klinisch onderzoek of post-mortem-onderzoek kan AVP niet van KVP worden onderscheiden; met beide ziekten moet rekening worden gehouden bij het stellen van een differentiële diagnose van elk acuut met koorts en bloedingen gepaard gaand ziektesyndroom bij varkens.

Laboratoriumtests zijn volstrekt noodzakelijk om de twee ziekten van elkaar te onderscheiden. Een positieve diagnose in een land dat vrij is van AVP moet gebaseerd zijn op isolatie en identificatie van AVP-virus.

De laboratoriumdiagnose van AVP is vooral gebaseerd op het aantonen van virus, virusantigeen of antilichamen in organen en weefselvocht.

Wanneer bij ten minste twee tests met monsters van dieren die ervan verdacht worden met AVP te zijn besmet of met materiaal afkomstig van bedrijven die in contact zijn geweest met gevallen van AVP, de resultaten geen uitsluitel geven of negatief zijn, moet bijkomend materiaal worden verzameld op hetzelfde bedrijf en van dieren die met de ziekte in contact zijn geweest.

1. AANTONEN VAN VIRUSANTIGEEN.

Voor het aantonen van virusantigeen wordt de directe immunofluorescentiemethode of een andere daarvoor geschikte methode toegepast op dunne cryostaatcoupes van orgaanweefsel, op uitstrijkjes of op sediment van leucocytencultures. De toegepaste tests zijn dezelfde als voor KVP, met dien verstande dat reagentia worden gebruikt die specifiek zijn voor AVP.

2. VIRUSISOLATIE EN -IDENTIFICATIE

a) Haemadsorptietest (HAD).

Voor de uitvoering van deze test worden primaire varkensleucocytencultures geïnoculeerd met de bereide 10 % weefsel-suspensies of met bloed dat in het veld is verzameld bij verdachte varkens, of kunnen leucocytencultures worden bereid uit bloed van koortsige varkens die in het laboratorium zijn geïnoculeerd, of uit bloed dat in het veld is verzameld. Haemadsorptie houdt in dat een groot aantal varkenserythrocyten zich vasthechten aan de oppervlakte van besmette cellen en is kenmerkend voor AVP.

b) Inoculatie bij varkens.

Met gelijke delen van elke 10 % weefsel-suspensie wordt een verzamelsuspensie bereid en 2 ml daarvan wordt intramusculair geïnoculeerd bij vier varkens : twee van die varkens moeten tegen klassieke varkenspest zijn ingeënt, de andere twee mogen niet zijn ingeënt. Gedurende 21 dagen worden de varkens dagelijks onderzocht op een mogelijke stijging van de rectale temperatuur en op eventuele klinische symptomen. Bij een stijging van de temperatuur worden bloedmonsters genomen voor de HAD-test ("autoroset"-methode en inoculatie van primaire varkensleucocytencultures). Wanneer geen klinische symptomen worden geconstateerd moet na 21 dagen bloed worden genomen voor de opsporing van antistoffen.

3. OPSPORING VAN DOOR AVP-VIRUS GEÏNDUCEERDE ANTILICHAMEN IN SERUM EN IN WEEFSELVOCHT.

De opsporing van antilichamen in serummonsters of in weefselvocht is een hulpmiddel bij de diagnose van AVP op bedrijven met varkens die klinisch ziektesymptomen vertonen of waarvan wordt aangenomen dat zij met door AVP besmette varkens in contact zijn geweest. Antilichamen kunnen ook worden opgespoord in het kader van het toezicht of voor een algemene controle van beslagen waarvan de gezondheidsstatus m.b.t. AVP onbekend is.

De monsters moeten in dat geval met behulp van een goedgekeurde test worden onderzocht.

De volgende tests zijn goedgekeurd voor gebruik en bij de uitvoering ervan moeten ook de daartoe geëigende positieve en negatieve sera als controles worden gebruikt.

(a) Indirecte immunofluorescentietest (IIFT).

(b) ELISA."

12. De volgende bijlagen worden toegevoegd :

"BIJLAGE IV

**SCREENING VAN VARKENS IN BESCHERMINGSGEBIEDEN EN TOEZICHTGEBIEDEN
DOOR MIDDEL VAN SEROLOGISCHE TESTS VOOR DE OPSPORING VAN ANTILICHAMEN
TEGEN HET KLASSIEKE-VARKENSPESTVIRUS**

Bij de vaststelling van het programma inzake serologische screening moet rekening worden gehouden met de wijze waarop klassieke varkenspest wordt overgedragen en met de wijze waarop de varkens worden gehouden, b.v.; individueel of in groep.

1. Serologische screening van in groep gehouden varkens

Een groep bestaat uit ten minste twee varkens die rechtstreeks met elkaar contact hebben.

Bemonstering van groepen

- indien de groep bestaat uit ten hoogste 20 varkens - 2 varkens; ingeval de groep bestaat uit een zeug met biggen, wordt alleen de zeug bemonsterd;
- indien de groep bestaat uit meer dan 20 varkens - 2 varkens + 5% van de overige varkens.

Alle groepen moeten worden bemonsterd.

2. Serologische screening van individueel gehouden varkens : dit betreft ook varkens die dicht bij elkaar worden gehouden zonder dat zij evenwel rechtstreeks contact met elkaar hebben, bijvoorbeeld aangebonden zeugen.

Bemonsteringsprocedure

Aantal varkens	Te onderzoeken varkens
Minder dan 20 20 - 100 meer dan 100	allemaal 20 + 20% van de overige varkens 20 + 10% van de overige varkens (met een minimum van 36 dieren)

BIJLAGE V

PROCEDURE VOOR HET REINIGEN EN ONTSMETTEN VAN EEN BESMET BEDRIJF

I. VOORLOPIGE REINIGING EN ONTSMETTING

- a) Zodra de varkensskarkassen zijn afgevoerd om te worden opgeruimd, worden alle delen van het bedrijfsterrein waar de varkens waren gehuisvest en alle delen van andere gebouwen, van de erven, enz. die tijdens het slachten of de keuring post mortem zijn verontreinigd, besproeid met ontsmettingsmiddelen die overeenkomstig artikel 10 voor gebruik zijn toegestaan.
- b) Tijdens het slachten of tijdens de keuring post mortem gevallen weefselresten of gemorst bloed, alsmede de verontreinigingen van gebouwen, erven, gebruiksvoorwerpen, enz., moeten zorgvuldig worden verzameld en samen met de karkassen worden opgeruimd.
- c) Het gebruikte ontsmettingsmiddel moet ten minste 24 uur op het oppervlak aanwezig blijven.

II. DEFINITIEVE REINIGING EN ONTSMETTING

- a) Vet en vuil moeten van alle oppervlakken worden verwijderd door middel van een ontvettingsmiddel en door wassen met koud water.
- b) Nadat met koud water is gewassen overeenkomstig het bepaalde sub a), moet alles opnieuw met een reinigingsmiddel worden besproeid.
- c) Na zeven dagen moeten het bedrijfsterrein en de gebouwen opnieuw met een ontvettingsmiddel worden behandeld, worden gespoeld met koud water, worden besproeid met een ontsmettingsmiddel en opnieuw worden gespoeld met koud water.
- d) Mest en gebruikt strooisel moet worden opgestapeld om te laten broeien, worden besproeid met een ontsmettingsmiddel en gedurende 42 dagen blijven liggen. Drijfmest blijft normaal opgeslagen gedurende 42 dagen nadat voor het laatst besmet materiaal is toegevoegd. Deze periode kan worden verlengd indien de drijfmest zwaar is verontreinigd."

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 1991 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,

Voorstel voor een

BESCHIKKING VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 80/1095/EEG en van Beschikking 80/1096/EEG
ten aanzien van bepaalde maatregelen in verband
met klassieke varkenspest

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische
Gemeenschap, en inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in Richtlijn 80/1095/EEG⁽¹⁾ van de Raad, laatstelijk
gewijzigd bij Richtlijn 87/487/EEG⁽²⁾, voorschriften zijn vastgesteld
om het grondgebied van de Gemeenschap vrij van klassieke varkenspest te
maken en te houden;

Overwegende dat bij Beschikking 80/1096/EEG⁽³⁾ van de Raad,
laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 87/488/EEG⁽⁴⁾, financiële
maatregelen van de Gemeenschap zijn ingesteld voor de uitroeiing van
klassieke varkenspest;

(1) PB nr. L 325 van 1.12.1980, blz. 1.

(2) PB nr. L 280 van 3.10.1987, blz. 24.

(3) PB nr. L 325 van 1.12.1980, blz. 5.

(4) PB nr. L 280 van 3.10.1987, blz. 26.

Overwegende dat, als gevolg van de maatregelen voor de uitroeiing van klassieke varkenspest, de gezondheidsstatus van de varkensstapel op het grondgebied van de Gemeenschap geleidelijk is verbeterd; dat dank zij deze verbeterde status bepaalde gebieden (regio's of Lid-Staten) als officieel vrij van varkenspest of vrij van varkenspest konden worden erkend;

Overwegende dat een van de doelstellingen, namelijk het grondgebied van de Gemeenschap vrij te houden van klassieke varkenspest, voor grote gebieden is bereikt; dat met deze situatie rekening moet worden gehouden en Richtlijn 80/1095/EEG en Beschikking 80/1096 dienovereenkomstig moeten worden gewijzigd;

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD :

Artikel 1

In artikel 12, lid 2, van Richtlijn 80/1095/EEG wordt de datum "1 juli 1993" vervangen door "1 januari 1992".

Artikel 2

Aan artikel 2, lid 1, van Beschikking 80/1096/EEG wordt de volgende zin toegevoegd :

"Niettemin wordt de deelneming van de Gemeenschap beperkt tot maatregelen die vóór 1 januari 1992 worden uitgevoerd."

Artikel 3

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/461/EEG en 80/215/EEG
ten aanzien van bepaalde maatregelen in verband met varkenspest

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in Richtlijn 64/432/EEG van de Raad van 26 juni 1964
inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het
intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens⁽¹⁾,
laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 91/13/EEG⁽²⁾, wordt bepaald aan
welke voorwaarden ten aanzien van klassieke varkenspest moet worden
voldaan door levende varkens die voor het intracommunautaire
handelsverkeer zijn bestemd;

Overwegende dat in Richtlijn 72/461/EEG van de Raad van
12 december 1972 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het
gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vers vlees⁽³⁾,

(1) PB nr. 121 van 29.7.1964, blz. 1977/64.

(2) PB nr. L 8 van 11.1.1991, blz. 26.

(3) PB nr. L 302 van 31.12.1972, blz. 24.

laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG⁽⁴⁾, wordt bepaald aan welke voorwaarden ten aanzien van klassieke varkenspest moet worden voldaan, door vers vlees van varkens dat voor het intracommunautaire handelsverkeer is bestemd;

Overwegende dat in Richtlijn 80/215/EEG van de Raad van 22 januari 1980 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in vleesprodukten⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/662/EEG, met name wordt bepaald aan welke voorwaarden ten aanzien van klassieke varkenspest moet worden voldaan, door vleesprodukten die voor het intracommunautaire handelsverkeer zijn bestemd;

Overwegende dat, als gevolg van de maatregelen voor de uitroeiing van klassieke varkenspest, de gezondheidsstatus van de varkensstapel op het grondgebied van de Gemeenschap geleidelijk is verbeterd;

Overwegende dat een van de doelstellingen, namelijk het grondgebied van de Gemeenschap vrij te houden van klassieke varkenspest, voor grote gebieden is bereikt; dat met deze situatie rekening moet worden gehouden en de Richtlijnen 64/432/EEG, 72/461/EEG en 80/215/EEG dienovereenkomstig moeten worden gewijzigd;

Overwegende dat het in deze context wenselijk is het type van garanties, vastgesteld in artikel 4 ter van Richtlijn 64/432/EEG en in artikel 13 ter van Richtlijn 72/461/EEG niet uit te breiden en de in artikel 10 van Richtlijn 80/215/EEG vastgestelde maatregelen te beëindigen;

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

Richtlijn 64/432/EEG wordt gewijzigd als volgt :

1. In artikel 2

(4) PB nr. L 395 van 30.12.1989, blz. 13.

(5) PB nr. L 47 van 21.2.1980, blz. 4.

a) worden in de tweede regel van het bepaalde onder i), ii), de woorden "van varkenspest," geschrapt;

b) worden de definities onder (p), (q) en (r) geschrapt.

2. In artikel 3

a) wordt in de inleidende zin van lid 2, onder b), het woord "varkenspest" geschrapt;

b) worden in lid 2, onder b), i), de woorden "varkenspest of" geschrapt;

c) wordt het bepaalde in lid 2, onder b), ii), geschrapt;

d) wordt in lid 2, onder c), ii), het woord "varkenspest" geschrapt;

e) wordt de eerste zin van lid 4 vervangen door :

"Fok- en gebruiksvarkens moeten bovendien afkomstig zijn van een brucellosevrij varkensbeslag".

3. Artikel 4 ter wordt gelezen :

"Artikel 4 ter

Onverminderd de in deze richtlijn vastgestelde maatregelen in verband met klassieke varkenspest dient elke Lid-Staat erop toe te zien dat varkens die van zijn grondgebied naar het grondgebied van een andere Lid-Staat worden verzonden niet afkomstig zijn van een bedrijf of een gebied waarvoor beperkende maatregelen gelden in verband met klassieke varkenspest,

overeenkomstig Richtlijn 80/217/EEG van 22 januari 1980 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest (*).

(*) PB nr. L 47 van 21.2.1980, blz. 11."

4. In bijlage F, model III, onder V, wordt punt (c) geschrapt. De punten "(d), (e), (f) en (g)" worden respectievelijk "(c), (d), (e) en (f)".

Artikel 2

Het volgende punt wordt toegevoegd aan artikel 3 van Richtlijn 72/461/EEG

- "(e) Ten aanzien van het vlees mogen geen veterinaire rechtelijke beperkende maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Richtlijn 80/217/EEG van 22 januari 1980 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van klassieke varkenspest (*).

(*) PB nr. L 47 van 21.2.1980, blz. 11."

Artikel 3

Artikel 10 van Richtlijn 80/215/EEG vervalt

Artikel 4

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 5

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,

Voorstel voor een

RICHTLIJN VAN DE RAAD

tot wijziging van Richtlijn 72/462/EEG inzake gezondheidsvraagstukken
en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen
en varkens en vers vlees en vleesprodukten uit derde landen

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische
Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in Richtlijn 72/462/EEG van de Raad⁽¹⁾, laatstelijk
gewijzigd bij Richtlijn 91/69/EEG⁽²⁾, met name wordt bepaald aan welke
voorwaarden ten aanzien van klassieke varkenspest moet worden voldaan
bij invoer van levende varkens, vers vlees van varkens en
varkensvleesprodukten uit derde landen;

Overwegende dat, gezien de verbeterde gezondheidssituatie in de
Gemeenschap ten aanzien van klassieke varkenspest en de stopzetting van
de systematische inenting tegen deze ziekte, de bestaande voorwaarden
voor de invoer van levende varkens, vers vlees van varkens en
varkensvleesprodukten moeten worden gewijzigd,

(1) PB nr. L 302 van 31.12.1972, blz. 28.

(2) PB nr. L 46 van 19.02.1991, blz. 37.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD :

Artikel 1

Richtlijn 72/462/EEG wordt gewijzigd als volgt :

1. De volgende leden worden aan artikel 6 toegevoegd :

"4. Ten aanzien van klassieke varkenspest geldt dat de varkens afkomstig moeten zijn van het grondgebied van een derde land dat :

- sedert ten minste twaalf maanden vrij is van klassieke varkenspest;
- in de voorbije twaalf maanden geen vaccinatie heeft toegestaan;
- op zijn grondgebied geen varkens binnenlaat die minder dan twaalf maanden tevoren zijn ingeënt.

5. In afwijking van lid 4 kan volgens de procedure van artikel 29 worden besloten de invoer toe te staan van varkens die komen uit een bepaald deel van het grondgebied van een derde land, op voorwaarde dat inenting tegen klassieke varkenspest verboden is op het gehele grondgebied van dat land en dat het betrokken deel van het grondgebied van het derde land aan de in lid 4 vastgestelde voorwaarden voldoet.

6. In afwijking van lid 4 kan, wanneer klassieke varkenspest uitbreekt in een derde land dat voldoet aan de voorwaarden van lid 4, volgens de procedure van artikel 29 worden besloten dat de periode van twaalf maanden als bedoeld in lid 4, eerste streepje, tot zes maanden wordt teruggebracht indien :

- a) een uitbraak of een aantal uit epizoötiologisch oogpunt met elkaar verbonden uitbraken binnen een geografisch beperkt gebied voorkomen, en

b) de uitbraak of uitbraken binnen drie maanden en zonder gebruikmaking van vaccinatie zijn uitgeroeid door slachting van alle dieren in het betrokken beslag of de betrokken beslagen."

2. De volgende tekst wordt aan artikel 14, lid 2, toegevoegd :

"c) waar ten minste in de voorbije twaalf maanden geen klassieke varkenspest is ontdekt, waar ten minste in de voorbije twaalf maanden vaccinatie tegen klassieke varkenspest niet is toegestaan en waar in de voorbije twaalf maanden geen varkens zijn ingeënt tegen klassieke varkenspest."

3. De volgende zin wordt aan artikel 15 toegevoegd :

"Volgens de procedure van artikel 29 kan worden besloten uitzonderingen op het bepaalde in artikel 14, lid 2, onder c), toe te staan."

Artikel 2

De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 1 januari 1992 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad,

ISSN 0254-1513

COM(91) 270 def.

DOCUMENTEN

NL

03

Catalogusnummer : CB-CO-91-313-NL-C

ISBN 92-77-74300-X

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg